A°. 1844. WOENSDAG DEN 15den MEI. N°. 59.



SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Maandag den 20sten dezer, des namiddags ten 4 ure, door den Vendu Meester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de volgende *desolate* Boedels; als: ABM. ABARBANEL, SUSANNA M. VAN 'T CRUIJS en ANDRIES ABM. LINTEMAN.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 14 Mei 1844.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(2908) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *een* jaar en *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen:

De SUIKER-PLANTAADJE *KLEINHOOP* en daarbij behoorende GROND *L'ASSISTANCE*, de eerste gelegen aan de rivier *Cottica*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen *Nw. Mocha* en *Twijfelachtig*, en de tweede aan de *Gabets Kreek*, als het eigendom van RICHARD AUSTIN, in executie genomen.

Paramaribo, den 14 Mei 1844.

T. M. SCHOTBORGH.

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, de Nd. Am. Brik Alpin, Kapt. M. A. Parsons, van Boston, hebbende 17 dagen reis.

Den 13den, de Nd. Am. Brik Cambrian, Kapt. J. Rowe, van Boston, hebbende 18 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 13den, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. J. A. Williams, naar Barbados.

De 14 balen schoone ordinair Katoen, van Plantaadje *Badenstein*, zijn voor 36 1/2 Cts. opgehouden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 25 Maart 1844.*)

DUITSCHLAND.

BERLIJN.

Men leest in de *Frankforter Zeitung* dat Koning Otto van Griekenland dezer dagen bijna het slagtoffer was geworden eener toevallige vergiftiging. De hofkok had een haas naar de Grieksche wijze willen bereiden door dezelve in azijn te leggen, en had de onvoorzigtigheid gehad daartoe te bezigen een koperen pan, die niet vertind was, waardoor kopergroen ontstond. De Koning en de Ceremoniemeester aten alleen van den haas en bevonden zich ongesteld.

ITALIE.

NAPELS.

Op den 8sten Februarij des avonds is reeds de achtste generaal, de graaf Lucchesi-Palli, met alle militaire eer door het gansche garnizoen ter aarde besteld; bij deze plegtigheid had het onaangename ongeval plaats, dat de dragers uitgleden en de zware opene kist met het lijk van den graaf, de dikste van Napels, op de straat en in den modder viel; de gansche trein kwam daardoor tot stilstaan en zelfs in verwarring, doordien een uit eene andere straat te voorschijn komende lijkstoet onder het militair geleide geraakte en een eind wegs door hetzelve werd medegesleept.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL.

Het halier in het Fransch uitkomend *Journal de Constantinople* heeft den reeks geopend van meerder artikelen, die het voornemens is te geven over het thans in Griekenland aanhangige ontwerp eener nieuwe Staatsregeling. Het is ons voornemen niet, een overzigt over al die artikelen mede te deelen, maar de aanhef van het eerste, eenige algemeene beschouwingen omtrent Staatsregelingen bevattende, is ons te opmerkenswaardig voorgekomen, om het niet, ten minste zakelijk, over te nemen. Zie hier denzelven:

Over het ontwerp van staatsregeling voor Griekenland.

Er bestaat geene natie zonder oppermagtigheid, en geene oppermagtigheid zonder natie. — In sommige staten berust die oppermagtigheid bij het volk; alsdan noemt men haar *Nationale oppermagtigheid*; in andere berust zij bij den vorst, dan noemt men haar *Oppermagtigheid van het Goddelijk regt.* — Naarmate men de beginselen van de eene of van de andere aanneemt, komt men tot geheel verschillende stelsels tot het organiseren der maatschappijen.

Wanneer de oppermagt bij het volk berust, draagt het dezelve op, en de wet, die de uitdrukking van den wil van allen moet zijn, wordt voor het volk en in des volks naam gemaakt. — Wanneer de oppermagt bij den Vorst berust, draagt hij die niet op, hij oefent die zelf uit en de wet, die de uitdrukking is van zijnen wil, wordt in zijnen naam en door hem zelven daargesteld, zoo als zijn verstand hem ingeeft in het belang zijner onderdanen te behooren.

Met de nationele oppermagtigheid zijn de regten van allen gelijk. Onder de oppermagtigheid van het Goddelijk regt, worden de regten door den Vorst verleend en zijn zij alzoo voor ieder zijner onderdanen zoo als zij door hem, in het belang van den staat, naar mate hij dit begrijpt, worden daargesteld. — In beide gevallen kan er slechts eene oppermagt in den staat aanwezig zijn; of wel het is het volk, hetwelk delegeert; of wel het is de Vorst, die niet delegeert. Berust de oppermagt bij het volk zoo gaat alle gezag van hetzelve uit; berust zij bij den Vorst, zoo daalt alle gezag van dezen.

De beginselen aldus gesteld, laat ons dezelve op Griekenland toepassen.

Zoo lang Griekenland een deel van het Ottomannische keizerrijk uitmaakte, was het onderworpen aan de oppermagtigheid van den Vorst en ontving het de wet van dezen.

In 1821 nam Griekenland het besluit zich van Turkyen af te scheiden en na eenen worstelstrijd van zeven jaren, in welken het de ondersteuning van geheel Europa genoot, slaagde het er in.

Eene omwenteling is de omstooting van het gevestigd gezag. Behoorde het gezag aan den Vorst, zoo maakt het volk er zich meester van en deszelfs oppermagtigheid vervang dien van den Vorst.

De Souverein, hetzij Vorst of volk, vestigt den staat naar zijn goedvinden; anders is hij geen Souverein.

De Grieksche omwenteling, de souvereiniteit van den Ottomannischen Vorst, ten opzigte van Griekenland te niet gedaan hebbende zoo trad het Grieksche volk zelf als Souverein op, en was het mitsdien alleen meester om zijne vestiging, naar zijn welbehagen, te regelen.

Elke natie heeft haar beginsel van bestaan; elk beginsel van bestaan heeft deszelfs logica die men nimmer straffeloos miskent. Iedere maatschappelijke instelling, die niet aan deze logica van haar bestaan beantwoordt, moet noodwendig te niet loopen.

Na 1827 was de logica van bestaan het beginsel van het aanzijn van Griekenland de nationale oppermagtigheid, maar wel verre dat het zich overeenkomstig dat beginsel zag vestigen, werd het overeenkomstig de oppermagtigheid des vorsten daargesteld, Van daar het lijden van het volk, en om zulks een einde te doen nemen, heeft het den 15 September 1843 gezegd. » Ik ben Souverein en ik lijd; ik lijd, omdat de maatschappelijke staatsregeling, die men mij gegeven heeft, strijdig is met mijn regt van Souverein. Ik wil die staatsregeling niet langer, en ik vernietig die, om haar te doen vervangen door eene andere, door welke al mijne regten van oppermagtig volk zich zullen zien erkennen.

Al wat er sedert den 15den September heeft plaats gehad; ontslag van het ministerie *Christides*, verdrijving der Beijerschen; vermindering van het koninklijk gezag; bijeenroeping van de staatsregelende vergadering enz., alles heeft het beginsel gehad der nationale oppermagtigheid en er heeft niet verrigt kunnen worden, dan krachtens die oppermagtigheid, die door de mogendheden van Europa erkend is geworden, den dag zelven op welken zij Griekenland behulpzaam zijn geweest, zich van Turkije af te scheuren; en later, toen zij, na den 15den September, hunne vertegenwoordigers bij het Grieksche Gouvernement, hebben teruggeroepen gehad, hebben zij die oppermagtigheid, die, even als alle andere beginsels een volstrekt beginsel is, op nieuw erkend gehad. Het Grieksche volk is alzoo een oppermagtig volk, en omdat het zulks is, vermag het deszelfs maatschappelijke, staatkundige en godsdienstige staatsregeling te wijzigen, en wel op zoodanige wijze, als het zulks goedvindt, zonder andere overweging van deszelfs eigen belang; zoo zeer zelfs, dat zoo het den 15den September had goedgevonden, het koninklijk gezag van Koning Otto niet slechts te beperken, maar zelfs te niet te doen, het niet anders gedaan zou hebben, dan wat het ingevolge deszelfs oppermagtig regt had vermogen te doen; en het tegendeel hiervan is niet te beweren, ten zij men de oppermagtigheid van het Grieksche volk zou willen ontkennen, het gene een protest zou wezen tegen al wat

er sedert 1821 heeft plaats gehad. Een Koning is zaamgesteld uit ligchaam en ziel, uit geest en stof, en zoo hij, onschendbaar is, is hij zulks onverdeelbaar in zijnen geest en in zijn ligchaam; hij kan niet ophouden het in den eenen te zijn zonder ook tevens op te houden het in het andere te wezen. Daar nu Koning Otto den 15den September in zijnen wil is verkracht geworden, is zijn persoon ook dien eigen dag van deszelfs onschendbaarheid beroofd geworden; hij was van dat oogenblik af niet langer souverein, hij was het hoofd van den staat, hetwelk men in deszelfs waardigheid had gehandhaafd, maar hetwelk men ook had kunnen goedvinden daarin van niet te handhaven.

Ziedaar nu de logica van het stelsel, hetwelk twee maal in Griekenland gezegevierd heeft; in 1827 en in 1843; de eerste maal tegen Turkijen, met bijstand van Europa; de tweede maal tegen Koning Otto, zonder bijstand van Europa, maar onder berusting van hetzelve. Uit de gevolgen van dit beginsel beoordeele men thans, of men te juichen, of wel te treuren hebbe, van hetzelve te hebben doen zegevieren.

ADVERTISSEMENTEN.

Mengelwerk.

Frederika Hauffe
of
DE ZIENDERES VAN WEINSBERG,

(*Vervolg en slot van No. 58.*)

Deze uitdrukkingen van de zienderes staan in verband met haar geesten zien, waaromtrent wij haar zelve zullen hooren. Zoo als zij beweerde, geschiedde dit zien met het geest-oog, door middel van het ligchamelijke.

» Ik maal mij, zeide zij, deze gestalten niet zelve af. Ik heb er geen het minste behagen aan, ik ben door dezelve geplaagd; ook denk ik niet aan hen, wanneer ik ze niet zie, of wanneer ik er niet naar gevraagd wordt. Ongelukkig genoeg is het alzoo met mijn leven gesteld, dat mijn geest in eene geestenwereld blikt, die te gelijk op onze aarde is; en zoo zie ik de geesten, niet slechts bij enkelen, maar ook dikwijls in eene groote menigte van verschillenden aard. Met velen kom ik in 't geheel in geene aanraking, anderen wenden zich tot mij, en zij blijven niet zelden maanden lang met mij in omgang. Ik zie ze dikwijls bij dag en nacht, of er menschen zijn of niet, in alle toestanden ik kan ze niet ontwijken. Dikwijls komen zij voor mijn bed en maken mij wakker, waar dan andere personen, die bij mij slapen van hen droomen, zonder dat ik van die verschijning iets gezegd heb. Zij zien er uit als eene donkere wolk. In den zomer en bij maneschijn zie ik ze helderder dan in donker. Met geslotene oogen aanschouw ik ze niet, maar gevoel wel hunne tegenwoordigheid.

» Hun gestalte is zoo, als die in hun leven waarschijnlijk zal geweest zijn, slechts kleurloos graauw; ook hunne kleeding is gelijk aan die in hun leven, alleen schijnt zij uit een wolk gevormd, slechts de besten hebben eenerlei kleeding.

Zij dragen een lang, helder, geplooid gewaad, als met een gordel om het midden vastgemaakt. Hun gelaatskleur stemt overeen met die der levenden, alleen is dezelve graauw meestal terug en somber, de oogen staan helder, dikwijls als vuur; hoofdhaar zag ik nooit.

» De goede geesten verschijnen helderder, de booze donkerder. Alle vrouwelijke wezens hebben dezelfde hoofddragt, bestaande uit eene, over het voorhoofd heenloopende, en al het haar bedekkende sluijering. De gang der goeden is zwevende, de tred der boozen is zwaar, zoodat men ze somwijlen hoort. Door geluid, als door kloppen, ruischen zoo als men doet met papier, door schuivelen, zoo als met pan toffels, met zuchten, als of men zand strooit, trachten zij de opmerkzaamheid van diegenen te trekken, die hen niet zien kunnen; zij kunnen ook zware dingen bewegen en voortwerpen, deuren open- en digt doen. Menigmalen zogen geesten, bijzonder donkere, de godsdienstige woorden welke ik sprak, al in zich, en ik zag ze daardoor meer helder en lichter worden.

» Die geesten, welke doorgaans tot mij komen, bevinden zich in den beneden rang van een geestenrijk, dat in ons luchtruim voorhanden is, in het zoogenaamde tusschenrijk. Dit zijn geesten, wier geest in dit leven deels door neiging tot de wereld onderbleef, deels zulke, die niet in het geloof aan de verlossing door Christus stierven, of ook dezulke, wier ziel nog bij het sterven eene aardsche gedachte aankleefde, en welke ze nu aan de nabijheid der aarde vastkluistert.

» Hier gaat de verbetering alleen uit en door zich zelve. Zij willen, dat ik hun een woord van troost zal toespreken, en met het gebed helpen. Ook gelooven zij dat het ontdekken van eene wandaad, die op hunnen geest drukt, hen tot rust kan brengen. Zij zouden zich ook wel tot betere en zalige geesten kunnen wenden, maar hunne zwaarte trekt hen meer tot de menschen aan."

Zoodanige hulp zochten velen bij haar, onder andere een uit de familie Weiler von Lichtenberg, in de gedaante eens ridders, een broedermoorder, verder een monnik in zijn kap, daarna een zeker *K.* in Weinsberg, die de zaken van den handelaar *F.* tot deszelfs groote schade bestuurd had, en ter zake van een geheimboek zeer verontrust werd. Kort daarop een boer met eene boerin, beide moordenaars van een kind, dat zij in een stal begraven hadden, in hun gezelschap was een zwarte man, die hun het vergift voor het kind bezorgd had. Vervolgens een groot man in een witten rok. die twee wezen aan den bedelstaf gebragt had. Hij bragt eenen zwarten vijandig er uitzienden man mede (een hoog geplaatst ambtenaar) die hem nog steeds van den goeden weg zocht af te leiden. De zwarte verscheen eenmaal in de gedaante van eenen hond, met een grooten snoet en rollende oogen, en k[illegible] daarop als een schrikbarende schor[illegible] Na dezen verscheen haar een bejaard [illegible] met een langen baard, een hoed op, [illegible] als de Tirolers dragen, hij had een korte rok aan, halve laarsen en lange hozen. Hij was in 1529 gestorven. Op dezen volg[illegible] een nog donkerder gedaante met zijn jager die tegelijk zijn vijand was, en die ni[illegible] eens zalig wilde worden. Eindelijk, om [illegible] niet meer te gewagen, verscheen haar een lichtgestalte met eene glorie, de afgestorvene stiefprediker *T.* uit Oberstenfel[illegible] een in zijn leven hoogst regtschapen [illegible] godvruchtig man.

De zienderes sloot hare oogen op de[illegible] 5den Aug. 1829. In haar stervensuur [illegible] hare zuster, een eenvoudig meisje, d[illegible] ook geesten aanschouwde, eene hoog[illegible] lichte gedaante de kamer binnen treden, en in hetzelfde oogenblik gaf de sterven[illegible] een heftige kreet van vreugde. Zij w[illegible] niet meer.

Doctor Off, die op den 7 Aug. het lij[illegible] opende, ontdekte ziekelijke veranderinge[illegible] in de klieren van het onderlijf in de lev[illegible] in het hart, maar de schedel was zoo ve[illegible] wonderingswaardig schoon gebouwd, [illegible] dr. Off dat nog niet bij eenig ander men[illegible] waargenomen had.

Wij hebben hier voor ons een merkwaardi[illegible] verschijnsel uit dezen tijd. De grootste vra[illegible] die moeijelijk, zoo niet onmogelijk valt t[illegible] beantwoorden, is deze: is de geschiedenis dezer vrouw door dr. Kerner medegedeeld waar; en zoo ja, waren het de verschijningen ook, of bestonden deze alleen in de beschouwing der zienderes. Wij willen gelooven, dat Kerner heeft geleverd w[illegible] hij gezien heeft, want menigeen heeft zic[illegible] van het zonderlinge vermogen dezer vrouw overtuigd. Dr. Strauss maakte ook me[illegible] haar kennis; de voorspelling van de profetesse aangaande dezen man is echter deerlijk mislukt. Zij roemde zijn geloof en voorspelde, dat het nimmer in ongeloof zou ontaarden.

Met dit al betwijfelen wij of eene ont[illegible] stemde verbeeldingskracht vatbaar zij voor de edelste aanschouwing, en of de zie[illegible] door eenen ziekelijken weg der zenuwe[illegible] tot volkomen zelfbewustheid komt. De [illegible] den hadden het reeds tot een grondre[illegible] aangenomen, dat een gezond ligchaam [illegible] eene gezonde ziel behoort, om gezond, d[illegible] waar een goed te aanschouwen, te denken, te gevoelen en te handelen, en de geschiedenis van de Weinsberger zienderes heef[illegible] ons niet overtuigd dat het tegendeel eve[illegible] goed is.

Het is gebleken dat het geesten-zie[illegible] eene bepaalde rigting kreeg sedert Hauffe onder behandeling van K. kwam. Nu i[illegible] het bekend dat Kerner een man is van die[illegible] gevoel en vol van fantasie. Hoe ligt i[illegible] het mogelijk dat zij beiden op elkander ge[illegible] werkt hebben. Magnetiseren is behalve veel anders ook eene wilverplaatsing va[illegible] den bewerker op de bewerkte. Hoe ligt i[illegible] het mogelijk, dat de zienderes het fantastisch vermogen van Kerner hebbe ontgloeid en dat hij in zijne fantasie, de beelden die de zienderes hem voorspiegelde, in ze[illegible] keren vorm en orde gerangschikt hebbe, waarin zij die weder in zich opnam, en [illegible] van nu af, overeenkomstig de onwillekeurige inspiratie (ingeving) van haren ge[illegible] neesheer terug gaf. Wat er van zij, w[illegible] oordeelen niet, alleen zeggen wij, dat de ziekestem van Frederika Hauffe, in ve[illegible] band staat met het ziekelijk ongeloof d[illegible] 19e eeuw.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.